פאה פרק ו' משנה ג'

א] עי' במשנה הקודמת שנתבאר מה שמודים ב"ה בהחזיק להוליכוט לעיר.

ב] מה הסברא שהחזיק להוליכו לעיר לא הוי שכחה, והנה בב"מ מצינו כעי"ז בשכחוהו פועלים ועומד בצד שדהו הארכנו לעיל פ"ה מ"ז אבל שם נתבאר מד' הראשונים ששכחו פועלים הוי 'התחלת שכחה' ולכן יכול לזכות אבל כאן היאך יכול לזכות, והבאנו מד' הריטב"א הישנים ב"מ יא. דכיון שהחזיק להוליך לעיר הוי כהגיע לביתו דשוב אין בו שכחה דכבר אינו משתייך לשדה, ובד' הרמב"ן ב"מ שם מבואר שזה מישך שיכי לדין שכחו פועלים דגם כאן בזה שהחיזק להוליך לעיר הוי התחלת שכחה וצ"ע [וע"ע רש"י סוטה מה. שקישר זאת לדין שכחת פועלים זה יכול להתפרש כד' הר"ח והראב"ד שהבאנו לעיל פ"ה מ"ז שדם דין שכחת פועלים מישך שיכי לסברת הריטב"א הנ"ל דהוי כהחזיק להוליכו לביתו וצ"ע].